

Прекрасна премиера с българска музика

Явор Конов

Георги Арнаугов: Concerto ppiANISSIMO за две пиана и оркестър (2017). Солисти: Борислава Танева и Лилия Бояджиева. Симфоничен оркестър на Българското национално радио. Под диригентството на Марк Кагин (световна премиера). 20 октомври 2017, София, зала „България“ от 19:30 ч.

(Това са неща, които си помислих и мислех, докато слушах музиката в зала „България“. Реших да ги споделя и с вас. Написах ги на 22 октомври 2017. Я. Конов.)

Много хубава музика.

Неочакван в съпоставянето (контраста си) в двата му дяла опус.

Докато в първия дял (а не знаех дали ще има втори) си помислих: „Тази музика не е ли писана (с прицел) за Китай?“, то асоциациите ми с фламенко(?) -звучене във втория дял наистина изненадващо контрастно ми дойдоха – не бих и помислил за подобен контраст между два дяла.

Първият дял – в 2- (4-) временен метрум, вторият – в 3 (отмерван на 3x2, Впрочем с едно странно омайващо напастяване на 6-временен, 9-временен и 4-временен метрум).

Музика (сякаш) минималистична, (сякаш) статична, остинатна (някак), но с какви майсторски натрупвания, градации, изведнъж и с неочаквани темброви („звуково-цветови“) съпоставяния и контрасти.

(Уж) минималистична: върху 2 „мотива“ („първа“ и „втора“ „тема“?) – но и двата/двете (уж) статични, съержани, съзерцателни...; вторият се „върти“ в различни производни конфигурации; ту във високото, ту в ниското; ту силно, ту тихо... Вмъкват се и „вихрушки“ (от 10-ата минута...). (Уж) статично – на един лежащ тон (исо?), като неподвижния „хоризонт“, пред който „панорамата“, уж една и съща, непрестанно се мени...

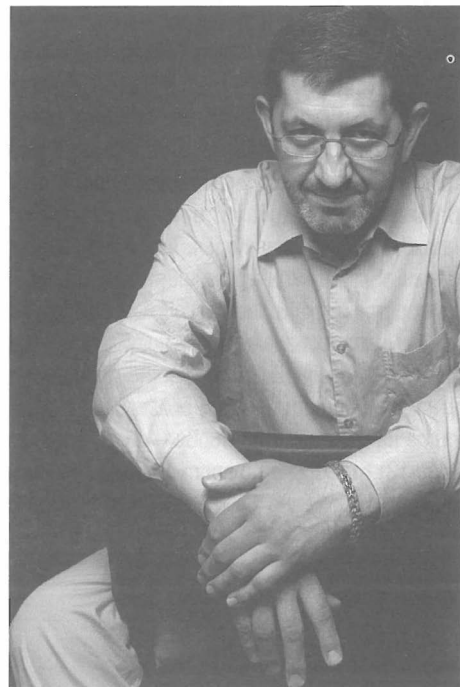
Уж „само с 2 функции“ (само с 2 акорда – Т и S_{6_4} – лежащ бас, отново статиката!, във „фламенкото“, втория дял), а с толкова богато на състояния протичане на музиката!

Вече във втория дял си представих пианистките в червени рокли. (Ех, ако можеха така от само себе си – вълшебено – да се сменят облеклата на сцената – но не може...) Практически, бих ги осветил (постепенно?) с червени прожектори...

Много красиви и ефектни участия на ударните инструменти – в това число и на роялите. Във „фламенкото“ чакане кастанетите – не се появиха, но бяха заместени от дървеното блокче, с чието неколкосекундно солово „увисване“ (продължение, сякаш неволно?, или довършващо?, или остинатно, натрапчиво?, основополагащо? и по смисъла си?), след вече настъпилата тишина в края на симфоничната творба, завършиха музиката и преживяванията ни...

Музика, написана с много финес, че и с нежно чувство; със сериозна култура, но и с усмивка. И с форте и форти-

симо (но не и го нива на кръсък, трясък, шум и грохот, апокалипсис звуков, непоносим – и, би трябвало – недопустим от медицинска гледна точка, каквито преживях... – нека да не казвам в кой концерт). Да, в Concerto ppiANISSIMO на Георги Арнаугов звуково-картинно-състоятелното разнообразие е в прекрасен баланс – многопластов и мултифасетен...

На моменти напомня на филмова музика (особено около „втората тема“ на първия дял на творбата; ту от игралното кино, ту от анимационното), но „филмова“ в най-хубавия смисъл – музика, която обрисова звуково (илюстрира) нещо случващо се – или по-точно казано, случващото се (не само) на сцената, (но и) в главите и душите ни.

Да, наистина: изключително „визуална“ музика – дава ти подтик и стимул да си представяш, фантазираш, допълваш. Картината – „визуалната“, преди това и звуковата... (Да си добавяш твои си мелодически, линеарно-гласови провеждания, различни акомпаниращи прозвучавания, в най-различни инструментации, метроритмически поддържания; да допълваш, а защо не и да отнемаш? – защото музиката е така наистина отворено за фантазията ни написана...)

Много ангажирано свириха – музицираха! – и солистките (Борислава Танева и Лилия Бояджиева), и оркестърът, и диригентът Марк Кагин пред и сред творбата и музикантите. (Това бе и неговата прекрасна премиера с българска музика като главен диригент на СО на БНР...) Да – с много приятелство и добро желание прекрасно изсвириха и изпълниха творбата.

Една (съвсем) съвременна музика, която и аз бих (из)свирил с наистина голямо удоволствие. Още веднъж: поздравления за творбата и интерпретацията ѝ!

Но стига сте (ме) чели – чуйте го! <http://binar.bg/65167/20-godini-pianissimo-festival/>.